ਆਸਿਮ ਸ਼ਰੀਫ

ਬਨਾਮ

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 949)

1 ਜੁਲਾਈ, 2019

[ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973:

ਐਸ. 227 – ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ ਗਈ। 120ਬੀ, 109,150,153 ਏ, 302,201 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ. 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ.; ਯੂ/ਐਸ. ਐਸ. 3 ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ 27; ਅਤੇ ਯੂ/ਐਸ. ਐਸ. 16(1)(ਏ), ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ ਦੀ 18 ਅਤੇ 20-ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ-ਆਯੋਜਿਤਃ ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਯੂ/ਐੱਸ. 227, ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ-ਹੇਠ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਸੈਸ਼ਨ ਮਾਮਲਿਆਂ (ਜੋ ਵਾਰੰਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 239 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੱਜ ਕੋਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ; ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। , ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 227 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ

ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 949/2019

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ. ਆਰ. ਐੱਲ.) ਨੰਬਰ 13891/2018 ਵਿੱਚ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 22.11.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਕਾਮਿਨੀ ਜੈਸਵਾਲ, ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ, ਸ਼ਰੀਫ ਕੇ. ਏ., ਰਾਣੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜਤਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ। , ਵਕੀਲ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਮਨ ਲੇਖੀ, ਏ. ਐੱਸ. ਜੀ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇਸ਼ਮੁਖ, ਕਾਨੂ ਅਗਰਵਾਲ, ਬੀ. ਵੀ. ਬਲਰਾਮ ਦਾਸ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਰਸਤੋਗੀ ਜੀ. ਆਈ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 1. ਮੰਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨੰ. ਆਰ. ਸੀ. 04/16-ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ.-ਐੱਚ. ਵਾਈ. ਡੀ. ਨੂੰ ਚਾਰ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ, 109,150,153ਏ, 302,201 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34; ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 ਅਤੇ 27 ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 15,16,17,18 ਅਤੇ 20 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਯੂ. ਏ. ਪੀ. ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

3. ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

"ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ". ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ/ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 22 ਨਵੰਬਰ, 2018 ਦੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

4. ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਤੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸਟ੍ਰੀਟ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਨੰ. ਆਈ. ਡੀ. 2 ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਜੈਰਾਮ (ਸੀ. ਡਬਲਯੂ.-1) ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਆਈ. ਡੀ. 1 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਰੁਦਰੇਸ਼, ਹਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟੋਰ, ਸ਼ਿਵਾਜੀਨਗਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ (ਦੋਸ਼ੀ) ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਉੱਤੇ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਹੈਕ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਦਰੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਅਤੇ ਘਾਤਕ ਚਾਕੂ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਰੁਦਰੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

5. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਚਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਦੋਸ਼ੀ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ.)। 1 ਤੋਂ 4) ਨੂੰ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 5 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ 2 ਨਵੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੰਮ 7 ਦਸੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ (ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ.) ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰ. ਸੀ. ਨੰਬਰ 24/2016 ਵਿੱਚ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ। ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2017 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੰਜ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. 1 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 5) ਆਰ. ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 302,201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 27 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ, 109,150,153 ਏ, 302,201 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਯੂ. ਏ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (1) (ਏ), 18 ਅਤੇ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 2 ਜਨਵਰੀ, 2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ 2 ਜਨਵਰੀ, 2018 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 227 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਾਪੂਲਰ ਫਰੰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ. ਐੱਫ. ਆਈ.) ਦੀ ਬੰਗਲੁਰੂ ਇਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਹਨ। 1 ਤੋਂ 4 ਵੀ ਪੀ. ਐੱਫ. ਆਈ. ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਕਸਰ ਟੈਲੀਫੋਨ/ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 (ਘਟਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1 ਤੋਂ 5 ਤੱਕ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 227 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 2018 ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਅਸਫਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਮਿਨੀ ਜੈਸਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਕੇਸ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਰ ਅਨਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹੈ।

8. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ ਸੀ ਡਬਲਯੂ 1 ਤੋਂ 53,55 ਤੋਂ 76,78 ਤੋਂ 86, 86 ਤੋਂ 92 , 94 ਤੋਂ 96 ਅਤੇ 98 ਤੋਂ 112 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਮਹਜ਼ਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਕਾਲ ਡੇਟਾ ਰਿਕਾਰਡ ਵਰਗੀ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। 9. ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਥਿਤ ਕਤਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੱਖ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਹਮਲਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੀ. ਐੱਫ. ਆਈ. ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਆਰ. ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਰ. ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ

ਵਿੱਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 227 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10. ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵਰਾਤਰੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਵਿਜੈਦਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਨਵਰਾਤਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਜੈਦਸ਼ਮੀ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

11. ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਯੂ. ਏ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂ. ਏ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਸਵਾਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਯੂ. ਏ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਸੀ।

12. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸ੍ਰੀ ਅਮਨ ਲੇਖੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਏ. ਐੱਸ. ਜੀ. ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂ. ਏ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਤਵਾਦੀ ਗਿਰੋਹ/ਸੰਗਠਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂ. ਏ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਸੰਗਠਨ/ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕੰਮ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

13. ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ ਉਸ ਦਿਨ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਆਰ. ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਦੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪਥ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਗਲਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਸੂਲੀ ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਸਰੀਰਕ ਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਸੀ।

14. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈਃ -

(i) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਾਪੂਲਰ ਫਰੰਟ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ. ਐੱਫ. ਆਈ.) ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਕਈ ਆਰ. ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਮੈਂਬਰਾਂ/ਹਿੰਦੂ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ii) 12 ਦਸੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਬੈਨਰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਸਨ।

(iii) ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. ਵਿਚਕਾਰ ਕਈ ਟੈਲੀਫੋਨ ਅਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ। 1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

(iv) 4 ਨਵੰਬਰ, 2016 ਦੀ ਖੁਲਾਸਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚਮੜੇ ਦੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 4 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 4 ਨੇ਼ੜਲੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਪੀ. ਐੱਫ. ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 17 ਕਤਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ ਕਿ ਹੋਰ ਕਤਲਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰੁਦਰੇਸ਼ ਦੇ ਕਤਲ ਨੇ ਇੰਨਾ ਧਿਆਨ ਕਿਉਂ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ।

(v) ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 8-9 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਸਿਖਲਾਈ ਕਲਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ. ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬ੍ਰੇਨਵਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(vi) ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 4 ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਰ. ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਮਾਸਟਰਮਾਈਂਡ ਸੀ।

15. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2 ਜਨਵਰੀ, 2018 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟਰਿਕਸ' ਤੇ ਮੁੜ੍ਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

16. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀਏ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਸਾਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ। 1 ਕੋਲ ਸੀ ਧਾਰਾ 227 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ -

“7. ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦੀ ਹੈ:

“ਜੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੱਜ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ। ”

"ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ" ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੱਜ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ' ਤੇ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਡਾਕਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਪੱਖ ਅਤੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਤੋਲਣ ਅਤੇ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਧਾਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ”

17. ਸੱਜਣ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਓਰੋ 2 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਤੇ 228 ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਭਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 21 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“21. ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 227 ਅਤੇ 228 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ:

(i) ਜੱਜ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 227 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

(ii) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।

(iii) ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਕਘਰ ਜਾਂ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪੱਤਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਆਦਿ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫ਼ਾਇਦੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

(iv) ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(v) ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਸੀ।

(vi) ਧਾਰਾ 227 ਅਤੇ 228 ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ' ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇੰਜੀਲ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਮ ਸਮਝ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ।

(vii) ਜੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। "

18. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਸੇਲਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। 3 ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰਮ ਜੌਹਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

19. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਕੋਲ ਸੈਸ਼ਨ ਮਾਮਲਿਆਂ (ਜੋ ਵਾਰੰਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 239 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 227 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ

ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

20. ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰ. 124/2016 ਵਿੱਚ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸਟ੍ਰੀਟ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰੁਦਰੇਸ਼ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302,34 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ (ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ.) ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਅਸੀਮ ਸ਼ਰੀਫ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 5) ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦਾ ਕੰਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲੇ (ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ-1 ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਨੋਰਥ ਬਲਾਕ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ 7 ਦਸੰਬਰ, 2016 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ., ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਸ਼ਾਖਾ ਨੇ ਆਰ. ਸੀ. 04/16-ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ.-ਐੱਚ. ਵਾਈ. ਡੀ. ਵਿੱਚ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ, 109,150,153ਏ, 302,201 ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 27 ਅਤੇ ਯੂ. ਏ. ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15,16,17,18 ਅਤੇ 20 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ।

21. ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2017 ਨੂੰ 1 ਤੋਂ 5 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 227 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਦੋਸ਼ੀ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ.) ਵਿਰੁੱਧ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 1 ਤੋਂ 4) ਇਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 12 ਜਨਵਰੀ, 2018 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਆਰਡਰ ਦਾ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ -

“22. ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ

ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿ ਇਸ ਦਿਨ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਨੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈਃ

ਆਰਡਰ

ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 227 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਕੇਸ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। "

22. ਅਸਫਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾਃ -

" ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰੁਖ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਗਲੇ ਗੇੜ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀ.ਸੀ.ਨੰਬਰ .181/2017 XLIX ਐਡਲ ਦੀ ਫਾਈਲ ਉੱਤੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹੈ। ਬੰਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ (ਐੱਨ. ਆਈ. ਏ. ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ) ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 302,201 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 27 ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1967 ਦੀ ਧਾਰਾ 15,16,17,18 ਅਤੇ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ। "

23. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਤੱਥ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਾਪੂਲਰ ਫਰੰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ. ਐੱਫ. ਆਈ.) ਦੀ ਬੰਗਲੁਰੂ ਇਕਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਹੈ। 1 ਤੋਂ 4 ਵੀ ਪੀ. ਐੱਫ. ਆਈ. ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 5) ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ (ਦੋਸ਼ੀ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ.) 1 ਤੋਂ 4) ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2016 (ਘਟਨਾ ਦੀ ਕਥਿਤ ਮਿਤੀ) ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

24. ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 22 ਨਵੰਬਰ, 2018 ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

25. ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ/ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।

26. ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

27. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।



Tarun Mehra

Advocate